

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่น ศึกษาพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการเพื่อประโยชน์ของคนในชุมชนเป็นสำคัญ ถือเป็นที่มาที่ทำให้เกิดโครงการนี้ขึ้น โดยนักวิจัยมุ่งศึกษาและพัฒนาชุมชนเป้าหมายให้เกิดความยั่งยืนบนพื้นฐานของการแปรรูปและหรือออกแบบสินค้าอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้สามารถสร้างประโยชน์สูงสุดแก่คนในท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) (เสาวรภัย กุสุมา ณ อยุธยา, 2553) และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญภายใต้ชื่อเรื่อง “การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืนกรณีศึกษา ต.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม”

ต.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงครามนี้ เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงทางการท่องเที่ยวมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะกิจกรรมการปลูกป่าชายเลนคลองโคน ซึ่งสามารถสร้างประโยชน์ให้กับคนในชุมชนเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะนำมาซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวแล้วยังพบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวได้ทำให้สภาพป่าชายเลนที่เสื่อมโทรมจนทำให้คนในชุมชนไม่สามารถทำประมงได้และต้องย้ายถิ่นไปทำมาหากินในเมืองใหญ่แทนนั้นกลับคืนสู่บ้านเกิดของตนนำมาซึ่งความมีชีวิตชีวาของชุมชนคลองโคนดังเช่นในอดีตอีกครั้ง โดยการปลูกป่าชายเลนทำให้มีสัตว์หน้าดินเกิดขึ้นจำนวนมาก ปลาและสัตว์น้ำที่เคยหายไปก็กลับมาชาวบ้านจึงสามารถประกอบอาชีพประมงได้อีกครั้ง (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์และสุภารัตน์ แสงจำนงค์, 2553) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวมีประโยชน์ต่อชุมชนแห่งนี้เป็นอย่างยิ่งเพราะนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวนอกจากจะมาปลูกป่าชายเลนแล้วยังได้สร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชนในด้านต่างๆ เช่น ด้านการบริการอาหาร เรือเช่า ที่พัก และของฝากของที่ระลึก เกิดการกระจายรายได้ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่จนเรียกได้ว่าเป็นอาชีพเสริมสำหรับคนในชุมชนเลยทีเดียว

แต่ทั้งนี้ผลจากการวิจัยการสำรวจศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ต.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงครามของ ดร.สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ และสุภารัตน์ แสงจำนงค์(2553) ได้พบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในชุมชนคลองโคนไม่ได้กระจายตัวไปทั่วถึงในทุกพื้นที่ทั้ง 7 ตำบล ยังมี

ชาวบ้านบางกลุ่มได้รับผลประโยชน์ แต่มีชาวบ้านอีกบางกลุ่มที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวแต่ต้องร่วมเผชิญกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้วย เช่น ผลกระทบด้านความแออัดจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชน ผลกระทบจากขยะและสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งถือเป็นปัญหาสำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ Gale (2005) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ว่า คนในชุมชนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวในชุมชนของตนทั้งในด้านการวางแผนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมรับรายได้จากการท่องเที่ยว หรือแม้แต่การเผชิญกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวร่วมกัน จึงจะทำให้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ รวมถึง Howie (2003) ให้แนวคิดว่า ความยั่งยืนจะต้องเกิดจากความสมดุลกันระหว่างมิติทางสิ่งแวดล้อม มิติทางเศรษฐกิจ และมิติทางสังคมและการมีส่วนร่วม จะเห็นได้ว่าจากทั้งสองแนวคิดนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไม่ได้หากคนในชุมชนไม่มีความพึงพอใจในบทบาทที่ตนได้รับและ/หรือไม่ได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากกิจกรรมที่เกิดจากการท่องเที่ยว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหากต้องการให้การท่องเที่ยวในชุมชนคลองโคกนบประสบความสำเร็จตามแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ก็จะต้องคำนึงถึงความสมดุลกันระหว่างมิติทั้งสาม ได้แก่ มิติทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสมบูรณ์ของทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มิติทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การนำมาซึ่งรายได้และประโยชน์สำหรับชุมชน และ มิติทางสังคมและการมีส่วนร่วม ซึ่งได้แก่ การนำมาซึ่งการจราจรโล่งสังคมทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีส่วนร่วมและช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง เป็นต้น โดยความยั่งยืนที่กล่าวมานี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อแหล่งท่องเที่ยวมีระบบการบริหารจัดการที่ดีมีการวางแผนอย่างชัดเจนจริงจัง เป็นสำคัญอันเป็นที่มาสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

การวิจัยนี้จึงมุ่งหวังที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคลองโคกนบ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยให้คนในชุมชนทั้ง 7 หมู่บ้านได้มีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวทั้งในด้านการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวของตนบนพื้นฐานแนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงความสมดุลกันระหว่างมิติการท่องเที่ยวทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ มิติทางสิ่งแวดล้อม มิติทางเศรษฐกิจ และมิติทางสังคมและการมีส่วนร่วม (Howie, 2003) ซึ่งการวิจัยจะมุ่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน และกำหนดให้มีแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง รวมทั้งออกแบบเส้นทางกรท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นสำคัญ

ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาขึ้นนั้นจะต้องเป็นการพัฒนาบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative economy) ตามคำจำกัดความที่ให้ไว้โดย UNCTAD: United Nations Conference on Trade and Development ที่มุ่งเน้นการใช้ “ทุนทางปัญญา” ของผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่ง

ประกอบด้วยทุนทางวัฒนธรรม (Culture Capital) ทุนทางสังคม (Social Capital) ทุนสถาบัน (Institutional Capital) และทุนด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Capital) มาประกอบเข้ากับ “ทักษะ” (Skills) ได้แก่ทักษะที่สนับสนุนการนำความรู้และทุนทางปัญญามาประยุกต์ให้เกิดผลงาน หรือคุณค่าเชิงรูปธรรมเช่นทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทักษะสร้างนวัตกรรมทักษะการเป็นผู้ประกอบการและกรอบความคิดที่มีความคิดสร้างสรรค์และอื่นๆ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนคลองโคน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น ได้รับการออกแบบอย่างสร้างสรรค์นำมาซึ่งรายได้ที่คนในชุมชนสามารถกำหนดราคาทางการตลาดได้เอง เช่นเดียวกับสินค้าที่มีเอกลักษณ์ มีคุณค่าในสายตาลูกค้าก็จะทำให้ลูกค้ายอมจ่ายเงินซื้อโดยไม่ทำให้รู้สึกว่ามีมูลค่าหรือเสียจ่ายเงิน

ผู้วิจัยสามารถสรุปปัญหาการวิจัยในประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวตำบลคลองโคน มีศักยภาพอย่างแท้จริงในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้หรือไม่ อย่างไร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวตำบลคลองโคนเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคืออะไร
3. ประชาชนและผู้นำชุมชนทั้ง 7 ของตำบลคลองโคนมีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับใด อย่างไร
4. การประยุกต์ใช้ศักยภาพของชุมชนตามแนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ Howie หลักการมีส่วนร่วมของประชาคมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวของ Gale และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ของ UNCTAD จะสามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของตำบลคลองโคนให้ประสบผลสำเร็จได้หรือไม่ อย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1) เพื่อค้นหาศักยภาพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2) เพื่อสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- 4) เพื่อประยุกต์ใช้ศักยภาพชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชน

1.3 คำสำคัญ

แหล่งท่องเที่ยว	หมายถึง สถานที่ที่จัดเตรียมขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมีจุดเด่นหรือเอกลักษณ์ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้
การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	หมายถึง กระบวนการพัฒนาของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ต้องมุ่งเน้นให้แหล่งท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนท้องถิ่นในขณะนั้นได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกันก็ต้องเป็นการอนุรักษ์และเติมเต็มความต้องการของบุคคลในอนาคตได้เป็นอย่างดีด้วย
Triple Bottom Line	หมายถึง แนวคิดที่ใช้เพื่อแสดงถึงความยั่งยืนของสถานที่นั้นๆ หรือแหล่งท่องเที่ยวในมิติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ
เศรษฐกิจสร้างสรรค์	หมายถึง แนวคิดที่สัมพันธ์กับการต่อยอด พัฒนา หรือออกแบบเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสิ่งที่มีอยู่ผ่านการใช้ทุนและทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้งานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด
การมีส่วนร่วมของชุมชน	หมายถึง กระบวนการที่นำเอาคนในชุมชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมทำ วางแผน และพัฒนาไปพร้อมกัน

1.4 ตารางแสดงมิติสัมพันธ์วิธีการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ผลลัพธ์	กิจกรรม	เครื่องมือ	สถานที่
1) เพื่อค้นหาศักยภาพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชน	1) ได้ทราบถึงจำนวนแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนที่สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดได้ 2) ได้ทราบประวัติความเป็นมาหรือเรื่องเล่าของชุมชน 3) ได้ทราบถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนและความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ 4) ได้ทราบถึงรูปแบบการประกอบอาชีพของคนในชุมชนและภูมิปัญญา 5) ได้ทราบถึงปัญหาและหรือข้อขัดแย้งของชุมชนที่อาจจะส่งผลให้เกิดความแตกแยกกัน	1) ประชุมระดมสมอง 2) สํารวจแหล่งท่องเที่ยว 3) สํารวจความคิดเห็นและรูปแบบการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อแหล่งท่องเที่ยว	1) แบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยว 2) แบบสอบถามคนในชุมชน 3) เครื่องบันทึกข้อมูลเสียงในการประชุมระดมสมอง 4) เครื่องมือจดบันทึกการประชุมระดมสมอง 5) กล้องถ่ายภาพ	ต.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม
2) เพื่อสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชน	1) ได้ข้อมูลเชิงปัจจัยที่จะส่งผลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในด้านต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและระดับความพร้อมในการพัฒนาต่อยอด ปัญหาและข้อจำกัด - จำนวนภูมิปัญญาหรือวิถีชีวิตที่มีคุณค่า และสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดทางการท่องเที่ยวได้ รวมถึงปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนา - แนวทางการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นและความต้องการของคนในชุมชน 	1) ประชุมผู้นำชุมชน สรุปลงและอภิปรายผล	1) รายงานสรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพ 2) บันทึกผลการประชุมผู้นำชุมชน	ต.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

ตารางแสดงมิติสัมพันธ์วิธีการดำเนินการวิจัย(ต่อ)

วัตถุประสงค์	ผลลัพธ์	กิจกรรม	เครื่องมือ	สถานที่
3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	การวิจัยจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยมุ่งให้เกิดผลลัพธ์คือ 1) มีบุคลากรในชุมชนเป้าหมายเข้าร่วมกิจกรรม 2) คนในชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพ และทักษะการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมต่อการวางแผนและหรือออกแบบรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองตามเป้าหมายการวิจัย ที่จะปลดปล่อยให้คนในชุมชนมีอิสระทางความคิด ได้รับความเคารพและให้เกียรติอย่างเท่าเทียมกัน	วางแผนการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับคนในชุมชนให้มากที่สุด	แผนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนคลองโคนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างยั่งยืน	ต.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม
4) เพื่อประยุกต์ใช้ศักยภาพชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชน	1) สิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ทั้งในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็น ธรรมชาติ วัฒนธรรม หรือวิถีชีวิต ทั้งที่จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ รวมถึงการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวและหรือสินค้าทางการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย 2) มีระบบการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม มีการวิเคราะห์ต้นทุน ความรับผิดชอบ และรายได้ที่ควรได้รับอย่างเป็นธรรม	1) สำรวจความต้องการและความคิดเห็นการของนักท่องเที่ยว 2) เพิ่มพูนความรู้ให้แก่คนในชุมชนในเรื่องแนวทางการออกแบบแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และแนวทางการออกแบบเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์	1) แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย 2) แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ	

ตารางแสดงมิติสัมพันธ์วิธีการดำเนินการวิจัย(ต่อ)

วัตถุประสงค์	ผลลัพธ์	กิจกรรม	เครื่องมือ	สถานที่
5) การพัฒนาการท่องเที่ยว สร้างงานหรืออาชีพเพิ่ม ให้กับคนในชุมชน ทำให้ คนในชุมชนไม่ย้าย ไปทำงานต่างๆ ถิ่น ทั้งนี้ โดยให้มีความต้องการ แรงงานหลากหลายระดับ เพิ่มมากขึ้น	1) นำตัวแทนชุมชนศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จ 2) ประชุมระดมสมองคนในชุมชน 3) วิเคราะห์ออกแบบรูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน บนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ประชุมกำหนดแนว ทางการดำเนินงาน	การประชุมระดมสมอง	ด.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

1.5 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอด

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลาทำวิจัย (เดือนที่)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ศึกษาศักยภาพชุมชน												
1) สำรวจแหล่งท่องเที่ยว												
2) สำรวจความคิดเห็นของความต้องการของคนในชุมชน												
3) ประชุมระดมสมอง												
สังเคราะห์ปัจจัย												
1) ประชุมผู้นำชุมชน สรุปและอภิปรายผล												
ออกแบบรูปแบบการมีส่วนร่วม												
1) สำรวจความคิดเห็นและรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน												
2) วิเคราะห์ลักษณะและรูปแบบการมีส่วนร่วมและวางแผนการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับคนในชุมชนให้มากที่สุด												
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว												
1) สำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยว												
2) เพิ่มพูนความรู้ให้แก่คนในชุมชนในเรื่องแนวทางการออกแบบแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และแนวทางการออกแบบเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์												
3) นำตัวแทนชุมชนศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จ												
4) ประชุมระดมสมองคนในชุมชน												
5) วิเคราะห์ออกแบบรูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์												

1.6 ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืนนี้ มุ่งให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม แหล่งท่องเที่ยวและหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาและพร้อมใช้งานได้ทันทีมากกว่าแค่องค์

ความรู้ที่เป็นนามธรรมเท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้หรือประชาสัมพันธ์ และศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ไว้เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ชุมชนได้รับประโยชน์โดยตรงจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เกิดงานและจะนำซึ่งรายได้จุนเจือครอบครัวได้เพิ่มมากขึ้น
- 2) ทรัพยากรท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริมให้ทรงคุณค่า สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับคนในชุมชนผ่านทางการออกแบบตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1.8 แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากนักวิจัยได้กำหนดให้ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการวิจัย ดังนั้น การถ่ายทอดผลการวิจัยของ โครงการนี้ จะเกิดขึ้นตลอดเวลาผ่านความร่วมมือในการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน ทั้งร่วมคิดและร่วมทำของคนในชุมชนและนำข้อมูลที่ได้กลับมาให้คนในชุมชนร่วมวิเคราะห์

1.9 ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับโครงการวิจัยนี้ไม่ใช่แค่การมีชุมชนต้นแบบเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของชุมชนเท่านั้น แต่เป้าหมายที่ต้องการมากกว่านั้นคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือคนในชุมชน เพื่อให้เค้ามีงานมีเงิน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะสร้างผลประโยชน์เช่นนี้ให้ชุมชนได้ยาวนานที่สุดนั่นเอง